

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33Csp/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117201160
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117201160.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v spore žalobcu: C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom: Pomoc a Ochrana Ľuďom o. z., IČO: 51563193, so sídlom Trakovice 158, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.838,43 eur a o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 201,99 eur sa zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.634,53 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 85,64 %.

V. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v časti o určenie, že Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015 uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné, o určenie, že Dohody o poskytovaní služby č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015 uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné a v časti o určenie že Rozhodcovské zmluvy č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015 uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné, a to v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.01.2017 po jej zmene podaním zo dňa 26.02.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015, Dohody o poskytovaní služby č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015, Rozhodcovské zmluvy č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015,

č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015 sú neplatné a zaviazal žalovaného vydať žalobcovi z Úverovej zmluvy č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 865,64€, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 568,75€, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015 bezdôvodné obohatenie vo výške 663,35€, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015 bezdôvodné obohatenie vo výške 699,75€, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015 bezdôvodné obohatenie vo výške 40,94€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradíť trovy konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená RPMN, nie je uvedená výška splátok istiny, úrokov a poplatkov, absentuje doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, dohoda o poskytnutí služby je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, dohoda o zrážkach zo mzdy je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 33Csp/19/2017-167, rozhodol, že jednotlivé dohody o zrážkach zo mzdy, dohody o poskytovaní služby a rozhodcovské zmluvy sú ako neprijateľné podmienky neplatné, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.829,43 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Vecne odôvodnil svoj nárok vo vzťahu k výrokom, ktorými určil predmetné dohody za neplatné tým, že neboli individuálne dojednané, žalobca nemal možnosť odmietnuť ich uzatvorenie, žalobca ako spotrebiteľ nebol riadne oboznámený s ich obsahom, žalobca ako spotrebiteľ sa ocitol v nerovnovážnom postavení voči žalovanému, navyše dohody o poskytovaní služby zakrývali skutočnú výšku odplaty za úver, odplata nezodpovedalo reálne protiplnenie žalovaného, dohoda bola žalobcovi vnútená, pričom výška odplaty závisela od výšky úveru, hoci logicky by mala byť odplata nezávislá od výšky úveru a žalovaný nerozlišuje výšku úveru a výšku odplaty. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vecne a právne odôvodnil tým, že v zmluvách o úvere nie je správne uvedená hodnota RPMN, keďže do výpočtu RPMN nebola zahrnutá doplnková služba, preto sú s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) z. č. 129/2010 Z. z. zmluvy o úvere bezúročné a bezpoplatkov. Súd priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume zodpovedajúcej preplateniu úveru.

3. Žalovaný podal voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie. Krajský súd v Trnave, rozsudkom č. k. 9CoCsp/57/2020-212, zo dňa 15.12.2020, napadnuté určovacie výroky I., II., III. rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil a napadnutý výrok IV., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.829,43 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, spolu so závislým výrokom o náhrade trov konania, zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie. Odvolací súd zrušujúci výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že závery súdu prvej inštancie nie sú dostatočné, zrozumiteľné, presvedčivé, a teda ani preskúmateľné a zaviazal súd prvej inštancie k tomu, aby v novom rozhodnutí svoje závery riadne odôvodnil, nové rozhodnutie bolo preskúmateľné a poskytovalo sporovým stranám odpoveď na nimi predstreté skutkové a právne argumenty. Odvolací súd osobitne poukázal aj na rozhodnutie ESD vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., ktorý pri výklade čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy I. tejto smernice zdôraznil požiadavku správne posúdiť celkovú výšku úveru ako maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (čl. 3 písm. h/ Smernice č. 2008/48). V dôsledku uvedeného pojmy celková výška úveru a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sa navzájom vylučujú. Celková výška úveru preto nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť žiadnu odmenu, poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru a to v neprospech spotrebiteľa.

4. Povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, bolo v prejednávanej veci opätovne rozhodnúť v zrušenej časti a taktiež i v závislom výroku o trovách tak pôvodného konania ako aj odvolacieho konania. Predmetom konania po zrušení rozhodnutia v časti výroku IV. je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalobca domáha v celkovej výške 2.838,43 eur (bezdôvodné obohatenie vo výške 865,64 eur z úverovej zmluvy zo dňa 11.9.2014; bezdôvodné obohatenie vo výške 568,75 eur z úverovej zmluvy zo dňa 20.11.2014; bezdôvodné obohatenie vo výške 663,35 eur z úverovej zmluvy zo dňa 07.11.2015;+ bezdôvodné obohatenie vo výške 699,75 eur z úverovej zmluvy zo dňa 07.11.2015; bezdôvodné obohatenie vo výške 40,94 eur z úverovej zmluvy zo dňa 24.7.2015).

5. Žalobca tvrdí, že jednotlivé zmluvy o úvere sú bezúročné a bezpoplatkové, z dôvodu nesprávne uvedenej hodnoty RPMN a celkovej čiastky jednotlivých úverov, ktoré mal žalobca ako dlžník zaplatiť. Žalobca sa preto domáha nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorým preplatil istinu poskytnutého úveru.

6. Žalovaný argumentuje, že každá uzavretá zmluva o úvere obsahuje uvedenie všetkých údajov, ktoré sú potrebné pre výpočet RPMN a súčasne aj samostatne opis toho, že ročná percentuálna miera nákladov je určená postupom podľa tohto zákonného vzorca a záver o nesprávnosti výpočtu RPMN nebol v konaní preukázaný. Žalovaný tiež namieta, že súd pri svojom postupe opomenul aplikovať § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré ustanovenie definuje, čo tvorí celkové náklady, a teda na základe čoho sa určuje RPMN.

7. Súd prvej inštancie zistil z dokazovania vykonaného listinami pred vydaním prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie nasledovný skutkový stav:

8. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 11.09.2014 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500078059, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 47,43 eura, avšak spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb bola mesačná splátka 81,99 eur. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 26,06 %. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 44,06 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť t. j. revolving+ úrok za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok je 2.142,06 eur (Zmluva o revolvingovom úvere č. 850007859). Žalobcovi bol zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom došlo k započítaniu pohľadávky veriteľa vo výške 150,- eur z titulu poplatku, z ktorého dôvodu bola žalobcovi vyplatená suma 1.350,- eur (výpis z bankového účtu žalobcu vo VÚB zo dňa 12.09.2014). Žalobca uhradil na úver peňažné plnenie v celkovej výške 2.213,73 eur, a to v 27 mesačných splátkach každá vo výške 81,99 eur (odpoveď žalovaného na žiadosť z 15.04.2017, potvrdenie zamestnávateľa zo dňa 25.02.2019, žalobcom nepopreté tvrdenie).

9. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 07.01.2015 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500098478, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 47,43 eura, avšak spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb bola mesačná splátka 81,99 eur. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 26,13 %. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 36,30 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť t. j. revolving+ úrok za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok je 2.142,06 eur (Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500098478). Žalobcovi bol zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom došlo k započítaniu pohľadávky veriteľa vo výške 150,- eur, z ktorého dôvodu bola žalobcovi vyplatená suma 1.350,- eur (výpis z bankového účtu žalobcu vo VÚB zo dňa 08.01.2015). Žalobca uhradil na úver peňažné plnenie v celkovej výške 2.013,35 eur, a to v 24 mesačných splátkach každá vo výške 81,99 eur a jednej splátky vo výške 45,59 eur (odpoveď žalovaného na žiadosť zo 06.06.2017, potvrdenie zamestnávateľa, žalobcom nepopreté tvrdenie).

10. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 07.01.2015 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500098482, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 47,43 eura, avšak spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb bola mesačná splátka 81,99 eur. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 26,13 %. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 36,30 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť t. j. revolving+ úrok za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok je 2.142,06 eur (Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500098482) Žalobcovi bol zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom došlo k započítaniu pohľadávky veriteľa vo výške 150,- eur, z ktorého dôvodu bola žalobcovi vyplatená suma 1.350,- eur (výpis z bankového účtu žalobcu vo VÚB zo dňa 08.01.2015). Žalobca uhradil na úver peňažné plnenie

v celkovej výške 2.049,75 eur, a to v 25 mesačných splátkach každá vo výške 81,99 eur (odpoveď žalovaného na žiadosť zo dňa 06.06.2017, potvrdenie zamestnávateľa, žalobcom nepopreté tvrdenie).

11. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 24.07.2015 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 46,99 eura, avšak spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb bola mesačná splátka 81,82 eur. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 25,42 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 24,07 %. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 37,67 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť t. j. revolving+ úrok za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok je 2.123,58 eur (Zmluva o revolvingovom úvere č. 850001213808). Žalobcovi bol zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom došlo k započítaniu pohľadávky veriteľa vo výške 150,- eur, z ktorého dôvodu bola žalobcovi vyplatená suma 1.350,- eur (výpis z bankového účtu žalobcu vo VÚB zo dňa 27.07.2015). Žalobca uhradil na úver peňažné plnenie v celkovej výške 1.390,94 eur, a to v 17 mesačných splátkach každá vo výške 81,82 eur (odpoveď žalovaného na žiadosť z 06.06.2017, potvrdenie zamestnávateľa, žalobcom nepopreté tvrdenie).

12. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 20.11.2014 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500091090, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 47,43 eura, avšak spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb bola mesačná splátka 81,99 eur. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,17 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 25,60 %. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 36,30%. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť t. j. revolving+ úrok za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok je 2.142,06 eur (Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500091090) Žalobcovi bol zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom došlo k započítaniu pohľadávky veriteľa vo výške 150,- eur, z ktorého dôvodu bola žalobcovi vyplatená suma 1.350,- eur (výpis z bankového účtu žalobcu vo VÚB zo dňa 21.11.2014). Žalobca uhradil na úver peňažné plnenie v celkovej výške 1.716,76 eur a to v 20 mesačných splátkach každá vo výške 81,99 eur a jednej splátky vo výške 76,96 eur (odpoveď žalovaného na žiadosť z 19.04.2017, potvrdenie zamestnávateľa, žalobcom nepopreté tvrdenie).

13. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) tak ako sú uvedené v zátvorkách pri jednotlivých skutkových zisteniach. Všetky skutkové zistenia uvedené v bodoch 8 až 12 sú len reprodukciou obsahu listín, alebo vychádzajú z tvrdení strany, ktoré druhá strana nijako nepopierala.

Právne vec súd posúdil takto:

I. O veci samej

14. Súd prvej inštancie v pôvodnom rozhodnutí, uviedol, že zmluvy o úvere č. 8500078059 zo dňa 11.09.2014, č. 8500091090 zo dňa 20.11.2014, č. 8500098478 zo dňa 07.11.2015, č. 8500098482 zo dňa 07.01.2015, č. 8500123808 zo dňa 24.07.2015 sú spotrebiteľskými zmluvami a žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel dôvodiac, že v zmluve o revolvingovom úvere nie je správne uvedená RPMN.

15. Predmetom konania po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie je posúdenie nároku žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajúceho v preplatení úverov, ktoré žalobca pre nesplnené náležitosti považuje za bezúročné a bezpoplatkové.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom boli uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy o úvere, a s nimi súvisiace závislé rozhodcovské zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o poskytovaní služieb. Právny vzťah medzi stranami je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalovaný pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na

predmet podnikania a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ (čo v konaní taktiež nebolo sporné), keď mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Žalovaný vo svojich vyjadreniach tvrdí, že každá uzavretá zmluva o úvere obsahuje uvedenie všetkých údajov, ktoré sú potrebné pre výpočet RPMN a súčasne aj samostatne opis toho, že ročná percentuálna miera nákladov je určená postupom podľa tohto zákonného vzorca a záver o nesprávnosti výpočtu RPMN nebol v konaní preukázaný. Žalovaný tiež namieta, že súd pri svojom prvom rozhodnutí opomenul aplikovať § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré definuje, čo tvorí celkové náklady a teda na základe čoho sa určuje RPMN.

18. Podľa § 2 písm. g) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia jednotlivých zmlúv o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, a podľa § 2 písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a podľa § 11 ods. 1 písm. d) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa rozhodnutia vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s celková výška úveru je maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Celková výška úveru preto nemôže zahŕňať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť žiadnu odmenu, poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd má za to, že v jednotlivých zmluvách o úvere je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nesprávne uvedená celková výška úveru. V jednotlivých zmluvách o úvere č. 8500078059, 8500098478, 8500098482, 8500091090 a č. 8500123808 je uvedená suma 1.500 eur ako poskytnutá čiastka úveru. Z výpisov z bankových účtov žalobcu vyplýva, že žalovaný reálne poskytol žalobcovi úver v každom jednom prípade len v sume 1.350 eur, keď je zrejmé, že žalovaný voči nároku žalobcu na vyplatenie úveru vo výške 1.500 eur, sumu poskytnutého úveru znížil o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Poplatok za poskytnutie úveru je podľa čl. 2 bod 2.5 Zmluvných dojednaní o revolvingovom úvere je splatný v deň poskytnutia revolvingu a v zmysle čl. 10 bod 10.1 Zmluvných dojednaní o revolvingovom úvere poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu sa uhrádza jeho započítaním so sumou úveru/revolvingu. Vzhľadom na dôsledok nesprávne uvedenej obsahovej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. g), ktorým je zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, na ktorú súd prihliada *ex offio*, už nedostatok tejto obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je postačujúci pre záver o tom, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný.

22. Dohody o poskytovaní služieb sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné Poplatkom, ktoré mal žalobca hradiť na základe týchto dohôd nezodpovedajú žiadne skutočné reálne protiplnenie žalovaného ako dodávateľa. Navyše takéto dohody žalobca ako dlžník bol nútený podpísať v deň uzatvorenia zmluvy o úvere, ak chcel úver získať, napriek tomu, že o službu záujem nemal. Táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu zmlúv úvere, v ktorých sa uvádza informatívny údaj o mesačnej platbe zahrňujúcej mesačnú splátku s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb. Súd v pôvodnom rozhodnutí potvrdenom odvolacím súdom v danej časti uviedol, že uzavretie dohody o poskytovaní služieb nebolo samostatným úkonom. Rovnako aj odvolací súd uviedol, že dohoda o poskytovaní služieb je zmluvou závislou od zmluvy o úvere, pričom takáto dohoda bez uzavretia zmluvy o úvere stráca význam.

23. Súd dospel tiež k záveru, že do celkových nákladov bol žalovaný povinný zahrnúť aj cenu služby v zmysle jednotlivých dohôd o poskytovaní služieb, keďže žalovaný nepreukázal tú skutočnosť, že žalobca mal možnosť pri podpise spotrebiteľskej zmluvy odmietnuť uzatvorenie dohody o poskytnutí služieb, navyše ak cena služby bola v zmluve o úvere už uvedená ako súčasť mesačnej splátky úveru.

24. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že žalobca mal možnosť výberu uzatvoriť alebo odmietnuť uzatvorenie dohôd o poskytovaní služieb, teda, že si mohol v rámci kontraktačného procesu vybrať a ich uzatvorenie odmietnuť bez toho, aby tým bolo dotknutá možnosť uzatvoriť samotnú zmluvu o úvere. Pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Žalovaný nepreukázal vzhľadom na formulárový charakter zmlúv o úvere a dohôd o poskytovaní služieb, že uzavretie dohôd o poskytovaní služieb bolo nezávislé a samostatné. Už len tá skutočnosť, že zmluvy o úvere obsahujú časť, v ktorej bola automaticky a vopred vyplnená výška mesačnej splátky zahŕňajúcej platbu podľa dohody o poskytovaní služieb znemožňuje spotrebiteľovi byť zrozumiteľne informovaný o tom, či je povinný alebo nie je povinný dohodu o poskytnutí služby vôbec uzatvoriť. Žalovaného pritom zaťažovalo dôkazné bremeno v tom zmysle, že žalobca bol riadne informovaný o možnosti odmietnuť ich uzatvorenie a žalobca túto možnosť aj reálne uplatnil. Z obsahu zmlúv o úvere a dohôd o poskytovaní služieb nevyplýva žiadna, dokonca ani potenciálna možnosť žalobcu ako dlžníka v čase uzatvorenia zmlúv o úvere a dohôd o poskytovaní služieb slobodne odmietnuť alebo zvoliť si túto možnosť. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno.

25. Celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. V jednotlivých zmluvách o úvere č. 8500078059, 8500098478, 8500098482, 8500091090 je ako celková čiastka uvedená suma 2.142,06 eur, hoci správne mala byť uvedená suma 3.593,58 eur ako súčet násobku 42 mesačných splátok po 81,99 euro a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca ako dlžník uhradiť podľa zmluvy o úvere č. 8500123808, je uvedená v sume 2.123,58,06 eur, hoci správne mala byť uvedená suma 3.586,44 eur ako súčet násobku 42 mesačných splátok po 81,82 euro a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Žalovaný nezahrnul náklady na doplnkovú službu (podľa dohôd o poskytovaní služieb), súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a absentoval tak správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (zahŕňajúci celkové náklady spotrebiteľa, vrátane doplnkovej služby). Z uvedeného má súd za to, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť v sebe nezahŕňa odplatu podľa jednotlivých dohôd o poskytovaní služieb. Vzhľadom na dôsledok absencie vyššie uvedenej obsahovej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j), ktorým je zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, na ktorú súd prihliada ex offa, aj nedostatok tejto obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, odôvodňuje nárok žalobcu.

26. RPMN je jedným z kritérií, ktoré ovplyvňuje spotrebiteľa pri výbere konkrétneho úveru, je preto nevyhnutné, aby výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená správne. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tak pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V úverových zmluvách (v ekonomickom slova zmysle) je podľa názoru súdu pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

27. Súd následne v kontexte nesprávne uvedenej celkovej výšky poskytnutého úveru ako aj nesprávne zohľadnených nákladov, a teda aj celkovej čiastky, ktorú mal žalobca zaplatiť vykonal aj kontrolný

prepočet výšky RPMN použitím príslušnej kalkulačky zverejnenej v súdnom registri. Z následne vykonaných kontrolných prepočtov výšky RPMN dospel súd k záveru, že v zmluvách o úvere č. 8500078059, 8500098478, 8500098482, 8500091090 je uvedená výška RPMN 26,17%, hoci správne mala byť uvedená, v prípade mesačnej splátky 47,43 eur, výška RPMN 36,18% a v prípade mesačnej splátky 81,99 eur, výška RPMN 107,67%. V zmluve o úvere č. 8500123808 je uvedená výška RPMN 25,42%, hoci správne mala byť uvedená, v prípade mesačnej splátky 46,99 eur, výška RPMN 34,82% a v prípade mesačnej splátky 81,82 eur, výška RPMN 104,78%. Výška RPMN je tak uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa vo všetkých zmluvách o úvere.

28. Súd tiež zdôrazňuje, že aj bez akéhokoľvek použitia kalkulačky na výpočet RPMN nie je hodnota RPMN uvedená správne. Žalovaný v čl. 3 bod 3.11 Zmluvných dojednaní o revolvingovom úvere uviedol, že RPMN je sadzba, ktorá sa vypočíta podľa..... výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Preto ak žalovaný uvádzal, že žalobcovi v každom jednotlivom prípade poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur, hoci skutočne bol žalobcovi poskytnutý úver len vo výške 1.350 eur, je logické a dôvodné predpokladať aj bez použitia kalkulačky, že výška RPMN uvedená v zmluve je podhodnotená v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené aj z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. Vo vyššie uvedenom prípade sa tak spotrebiteľské úvery poskytnuté žalovaným žalobcovi považujú v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročné a bezpoplatkov. Žalovaný mal nárok na zaplatenie len sumy rovnajúcej sa sume z úveru čerpanej. V konaní nebolo sporné, že žalobca:

- a) čerpal podľa zmluvy o úvere č. 8500078059 úver vo výške 1.350 eur a žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 2.213,73 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil nesporne o 863,73 eur viac, ako bol povinný;
- b) čerpal podľa zmluvy o úvere č. 8500098478 úver vo výške 1.350 eur a žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 2.013,35 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil nesporne o 663,35 eur viac, ako bol povinný;
- c) čerpal podľa zmluvy o úvere č. 8500098482 úver vo výške 1.350 eur a žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 2.049,75 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil nesporne o 699,75 eur viac, ako bol povinný;
- d) čerpal podľa zmluvy o úvere č. 8500091090 úver vo výške 1.350 eur a žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 1.716,76 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil nesporne o 366,76 eur viac, ako bol povinný;
- e) čerpal podľa zmluvy o úvere č. 8500123808 úver vo výške 1.350 eur a žalobca žalovanému na úver uhradil sumu celkom 1.390,94 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žalovanému na úver uhradil nesporne o 40,94 eur viac, ako bol povinný.

30. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať a podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

31. O sumy uvedené v bode 29 sa potom žalovaný bezdôvodne obohatil, nakoľko mu žalobca plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal žalovaný nárok na plnenie akejkoľvek sumy nad rámec skutočne čerpaného úveru. Ak žalobca splatil žalovanému na zaplatenie jednotlivých úverov, okrem istiny, aj faktické úroky, plnil tieto žalovanému bez právneho dôvodu, nakoľko žalovaný nemohol požadovať úrok vo forme zmluvnej odmeny a ani žiadne poplatky. To znamená, že žalobca bol povinný zaplatiť žalovanému len samotnú istinu úveru. Sumu, ktorú žalobca navyše zaplatil, by bol žalovaný povinný mu vydať už prijatím takéhoto plnenia. Preto prijatím peňažných plnení nad rozsah istiny od žalobcu sa žalovaný v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodne obohatil, nakoľko v rozsahu tohto plnenia získal majetkový prospech bez právneho dôvodu.

32. Z uvedených dôvodov súd vo výroku II. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.634,53 eur (863,73+663,35+699,75+40,94+366,76) titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to v zákonnej lehote na splnenie uloženej povinnosti.

33. Súd vo výroku III. zamietol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1,91 eur, keďže žalobca si titulom vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č 8500078059 uplatnil sumu 865,64 eur, hoci správne má nárok len na sumu 863,73 eur, pričom aj žalobca uviedol, že vyššiu sumu si zrejme uplatnil len omylom.

II. O procesných otázkach

34. Žalobca sa domáhal celkovo nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.838,43 eur. Žalobca zobral v priebehu konania žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 201,99 eur čiastočne späť. Keďže sú splnené podmienky podľa § 145 ods. 2 a § 146 Civilného sporového poriadku, súd v rozhodnutí vo veci samej konanie v časti, v ktorej zobral žalobca návrh späť, zastavil (výrok I.).

III. O trovách konania

35. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a podľa § 255 ods. 2 Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

36. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania strán sporu bolo potrebné prihliadnuť na to, že išlo o konanie o viacerých čiastkových nárokoch, a preto bolo potrebné postupovať pri každom uplatnenom nároku samostatne a úspech a neúspech strán sporu posudzovať osobitne pre ten-ktorý nárok, s tým, že započítanie nárokov nie je možné. K uvedenej otázke sa vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3MCdo/11/2011 zo dňa 11.10.2012, kde uviedol, že „v prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov (§ 142 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.), ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.“ Okrem toho súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/262/2016-49 zo dňa 08.02.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pri rozhodovaní o nárokoch so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech strany posudzovať vždy osobitne, podľa toho, v ktorom samostatne uplatniteľnom nároku by mohla byť tá ktorá strana úspešná a v ktorom zase nie. Trovy konania preto treba oddeliť a osobitne o nich rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku zvlášť. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom, nie je vylúčené, že povinnosti na náhradu trov konania sa určujú aj osobitne tak, že žalovaná môže byť zaviazaná k náhrade trov konania žalobkyni a žalobkyňa k náhrade trov konania žalovanej. Treba zdôrazniť, že súd nemôže nikdy kompenzovať obe vzájomné pohľadávky na týchto trovách svojím rozhodnutím. Môžu tak urobiť strany na základe dohody alebo jednostranného úkonu podľa hmotnoprávných predpisov. Rovnaký právny názor už bol vyslovený Najvyšším súdom vo veci 3Cz/13/1969 z 24.6.1969, zverejnenom pod R-28/1970.“

37. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Súdna konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj konania o trovách konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, a teda pri posúdení nároku na náhradu trov konania, je potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná.

38. O nároku na náhradu trov konania v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol súd podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku, teda podľa pomeru úspechu a neúspechu sporových strán a podľa procesného zavinenia strany na vzniku trov konania. Žalobca si žalobou uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej sume 2.838,43 eur. Súd priznal žalobcovi nárok vo výške 2.634,53 eur. Súd zamietol nárok vo výške 1,91 eur a zastavil konania po čiastočnom späťvzťatí žaloby žalobcom v tejto časti konania vo výške 201,99 eur, za čo procesne zodpovedá žalobca (spolu 201,99+1,91= 203,98 eur). Žalobcovi priznal súd vo

výroku IV. nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 85,64%, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 92,82% (2.634,53eur/2.838,43 eur) a žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 7,18% (203,98 eur/2.838,43 eur), celkový úspech žalobcu bol potom 85,64 % (92,82%-7,18%). O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

39. V konaní o určenie neplatnosti jednotlivých dohôd o zrážkach zo mzdy, dohôd o poskytovaní služieb a rozhodcovských zmlúv bol žalobca v plnom rozsahu úspešný. O nároku na náhradu trov konania v tejto časti konania potom súd rozhodol vo výroku V. rozsudku v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako plne úspešnému priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).